

Čujem nebo kako diše

Samo dok pišem pjesme iz dubina
čujem nebo kako diše.
Kad bih mogao i kad bi htio
pjesmi dati ime
zvala bi se istina
jer život nema kraj
kao ni bol dno.

Kad riječi izgube značenje
vrijeme će pisati najljepše pjesme
a onaj mjesec što nad morem sja
izgubit će čaroliju koja krala je san.

Što će anđelima krila
kad iznutra još uvijek su djeca?
Kuda lete?

Ja mogu voljeti i biti voljen.
Krenuti dalje i prešutjeti bol.
Ali samo jednom u životu
mogu sklopiti oči
i potražiti svoje mjesto među zvijezdama.
Ili lagati
i reći da život nije san.